

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1735. usque ad annum 1737

Fleury, Claude

Augustæ Vindelicorum [u.a.], 1786

VD18 90119347

§. 7. Ejusdem oppositio adversus hoc Regis edictum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67868](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67868)

Sæc. XVIII „nes magis idoneum foret : quocirca in
 A. C. 1735 „suo Senatu præsens, omnium eorum
 „quæ Parliamentum hac in re egit, ad
 „se evocavit, atque evocat, præcipit-
 „que omnibus suis Parlamenti Curiis,
 „ceterisque omnibus aliis subditis, ut,
 „cum doctrinæ cognitio circa Religio-
 „nem ad Archiepiscopos & Episcopos
 „pertineat, eandem cognitionem ad
 „præfatos Præsules referant, & Parla-
 „menti decretum Regi tradant, ut hac
 „in re quod æquum & justum, statui pos-
 „sit; illius enim sententiam Regia sua
 „Majestas sibi soli reservat, & omni-
 „bus suis Parlamenti, aliisque Judi-
 „cibus illius cognitionem penitus inter-
 „dicit, vultque, ut interim tam Ar-
 „chiepiscopi Cameracensis Instructio
 „Pastoralis, quam Sorbonæ Thesis in
 „eodem permaneant statu, quo ante
 „Parlamenti decretum fuissent. Datum
 „Marlii in Regio Senatu præsentate Re-
 „ge &c.

§. VII.

*Parlamenti oppositio adversus hoc
 Regis edictum.*

Comperto hoc Regis edicto Parla-
 mentum ineunte mense Martio so-
 lemnem indixit Conventum, in quo
 de sanando lethali vulnere, quod rur-
 sus

sus per Regiam declarationem usurpatæ Sæc. XVIII.
 suæ jurisdictioni illatum existimabat, A. C. 1735.
 serio deliberare posset. Præprimis er-
 go Patres in supremi Præsidis Portailii
 ædibus convenere, & quid demum Re-
 gi scriptotenus esset exponendum, con-
 sultarunt. Recens autem nuperæ in-
 dignationis Regiæ memoria potissimos
 abtenuit, ne denuo ad duriora prola-
 berentur consilia; Interea Portailius
 vivis eripiebatur; subrogato ergo Pel-
 leterio idea propositionis Regi faciendæ
 exhibetur; ac die decima septima Julii
 novæ deliberationi datur initium. Pel-
 leterius tamen utpote de sui Prædeces-
 soris scripto nondum edoctus hanc in se
 provinciam suscipere renuit. Statue-
 bat tamen, nihil omnino remittendum
 esse ab imperterritito animi robore ac
 studio, quo Parlamentum hucusque
 Regni leges, & Ecclesiæ Gallicanæ li-
 bertates conservare ac tueri adlabora-
 set, de cetero autem primo Parlamen-
 ti Præsidi injungendum esse, ut proxi-
 ma occasione adversus nuperum Regii
 Senatus decretum æquas Parlamenti
 querelas Regi perdemisse exponeret,
 ac luculentis argumentis comprobatum
 redderet, quam gravia inde mala abs-
 dubio oritura essent. Interim vero
 hujus consilii executio usque ad Fe-
 stum S. Martini differebatur: Ceterum
 Cle-

Sæc. XVIII. Clemens XII. Papa Parlamenti decre-
A. C. 1735. tum die decima octava Maij per specia-
 le Breve damnavit, ac librorum pro-
 hibitorum albo inseri iussit. Eadem
 quoque die in publicis consuetisque Ur-
 bis Romanæ compitis Pontificium hoc
 decretum affigebatur sub hoc titulo *S. D.*
N. D. Clementis divina providentia Papæ
XII. revocatio & annullatio ordinationum
aliorumque contentorum in quibusdam Gal-
licis foliis gallico idiomate impressis sub ti-
tulo: Arret &c. cum prohibitione eorundem
foliorum &c. Jam vero Parlamentum
 ira moveri, impotenti rabie in suos
 Adversarios tumultuari, furere. Dole-
 bat summopere, edictum suum atro
 stigmate non modo Regiæ, sed & Pon-
 tificiæ proscriptionis notatum, simul-
 que usurpatæ suæ auctoritatis iniqui-
 tatem Universo Orbi patefactam: Ut
 ergo plagam, quam recens accepit,
 obduceret, suoque dolori quaecun-
 que lenimen afferret, frænum (quod
 desperatæ causæ proprium est) mor-
 dere & ad saxum, in quo tam apud
 Papam, quam apud Regem malo suo
 offenderat, pedem referre cœpit. Pon-
 tificis nempe edictum opposito suo de-
 creto die decima septima Junii refelle-
 re, ceu nullum, irritum, & illegiti-
 mum declarare, suppressere, ac pro-
 hibere statuit, hanc agendi rationem
 rur-

rurfus vindicante Gilberto de Voifis, Sæc. XVIII. A. C. 1735.
 qui hac occasione prolixam, ac felle tinctam declamabat orationem: Hæc tamen nonnisi bruta fore fulmina, prospiciebat Cameracensis Archiepiscopus, nihilominus die decima nona Maij ad suos Diœcesanos epistolam Pastoralem transmisit, in qua Parlamenti ausus solide impugnabat, & nuperam suam Instructionem a Rege Christianissimo strenue defensam fuisse nuntiabat: Verum id ipsum erat novæ indignationis argumentum; Parlamentum igitur, ut suam ultionem in Archiepiscopum exercere posset, ex cavillationibus suppetias quæsit, cum enim Archiepiscopus se *Franciæ Parem* appellasset, & Regem nominasset *Regem Christianissimum*, inde Parlamentum sibi amplum insectandi campum aperiri lætabatur: quapropter instigantibus Triumviris die decima tertia Junij decretum edidit, in quo epistolam Pastoralem Archiepiscopi suppressi iussit, ac Præsuli inhibuit, ne Regis nomini prærogativam *Christianissimi* adderet, eoquod reverentia Regi debita læderetur, si subditus Regiam Majestatem alio quam solo *Regis* nomine honoraret: Archiepiscopo insuper Parlamentum interdixit, ne se deinceps *Franciæ Parem* nominaret, eoquod in Parlamenti Curia sub hoc nomine

mine

Sæc. XVIII.
A. C. 1735

mine nunquam agnitus fuisset. Atamen vix verbis exprimi potest, quam acerbis cachinnis hoc Parlamenti decretum a potissimis fuerit explosum, ab aliis vero non sine stomacho acceptum: Rex quoque frivolam hanc cavillationem edoctus, Archiepiscopi honorem vindicabat, eidemque Regia auctoritate omnes illas asserebat prærogativas, quas eidem retinere permissum erat, postquam Laudanensem Episcopatum, qui Parium Franciæ Ecclesiasticorum Ducatus est, ultra dimiserat; aliunde vero ipsemet Archiepiscopus ex Regio Sanguine ortum traxerat, utpote Philippi II. Aurelianensis Ducis Filius anno 1722. legitimis natalibus restitutus, proin inter Franciæ Pares hoc quoque titulo relatus.

§. VIII.

Perfida revocatio San-Papuliensis Episcopi.

His omnibus Cleri Gallicani afflictionibus ac molestiis cumulum & extremam acerbicatem addebat spiritualis ruina Joannis Caroli de Segur Papuliensis Episcopi. Hic erat olim Presbyter Oratorii, Vir eruditione clarus, & naturæ ac gratiæ dotibus liberaliter auctus, pravo tamen suorum
ex-